

עין משפט
נר מצוה

ב גמא מ'י פ"ו מהל' חובל
ותחוק הלכה זו שמי
עשין שפ' טושע' ח'ימ'
סומן שפ' ספיף 3:
ב גמא מ'י פ"ו מהל' חובל
ותחוק הלכה זו שמי
עשין שפ' טושע' ח'ימ'
סומן שפ' ספיף 3:
ב גמא מ'י פ"ו מהל' חובל
ותחוק הלכה זו שמי
עשין שפ' טושע' ח'ימ'
סומן שפ' ספיף 3:
ב גמא מ'י פ"ו מהל' חובל
ותחוק הלכה זו שמי
עשין שפ' טושע' ח'ימ'
סומן שפ' ספיף 3:
ב גמא מ'י פ"ו מהל' חובל
ותחוק הלכה זו שמי
עשין שפ' טושע' ח'ימ'
סומן שפ' ספיף 3:

מוסף רש"י

[illegible]

שכן נפיק, דקמתי בזה חמץ
ועבר עליו הפסח והחזירו,
אמרינן באיסורי הגזה הרי
דנקט אי אהדרתיה מיהלי, לא
שחיטנא ליה, אלא אדלח אהר

צח:

נכתבו ליה שטרא. לא שיך הכא מפיסה ולא מפי כתסם ולא
 כהיהא דתנן בגט פשוט (ב"ב דף קסח.) מי שנמחק
 שטר חצוי גדלים החמומים על השטר נעשה כמי שנחקרה עדותו
 בצ"ד והוי כאליו אמרי עדים ראיוס נחקרו עדותו בצ"ד
 ובפ"ב דכמוזות (דף כ. ב.) הארמתי:
פרושי קמפרא ביצד בו, מימה
 דלא פריך אי הכי חייצין
 מרי וימני למ"ל דפריך צפק קמא
 דסנהדרין (דף ק. ושס"ו) אי הכי שלשה
 שלשה למא לי וצכמה מקומות דייק
 וצכמה מקומות לא דייק:
 כהא

הגורם לממון לאו כממון דמי לא מחייב מתקין לה
יהושע אימר דשמעת ליה לרבי שמעון דבר הגורם לה
שעיקרו ממון כדברה דאמר רבה גזל חמץ לפני הכ
במועד פטור שהכל מצווים עליו לבערו לאחר הפסח מ
לרבי שמעון דאמר דבר הגורם לממון כממון דמי כ
הגורם לממון לאו כממון דמי פטור בדבר שאין עיקרו
אמימר מאן דדאין דינא דגרמי מגבי ביה דמי שטרא
דינא דגרמי מגבי ביה דמי גיירא בעלמא הוה עובדא
דיאגבי ביה כי כשורא לצלמא: חמץ ועבר עליו הפסח
לפניו: מאן תנא אומרין באיסורי הנאה הרי שלך
ר' יעקב היא דתניא שור שהמית עד שלא נגמר די
מוקדש שחטו בשרו מותר החזירו שומר לבעליו מותר
אינו מכור הקדישו אינו מוקדש שחטו בשרו אסור
אינו מוחזר רבי יעקב אומר אף משנגמר דינו החזיר
מאי לאו בהא קמפלגי דרבי יעקב סבר אומרין באי
לפניו ורבנן סברי אין אומרין באיסורי הנאה הרי של
דכולי עלמא אומרין באיסורי הנאה הרי שלך לפניו
בפסח אלא אמר רבה הכא בגומרין דינו של שור ע
רבנן סברי אין גומרין דינו של שור שלא בפניו דאמר
הוה מעריקנא ליה לאגמא השתא מסרתיה ביד מאן
דינא בהדיה ור' יעקב סבר גומרין דינו של שור שלא
עבדי ליה סוף סוף הוה גמרי ליה דינא שלא בפניו אש
בר שמואל א"ל תנית מידי באיסורי הנאה אמר ליה א
הגולה מה תלמוד לומר אשר גזל יחזיר כעין שגול
ונפסל פירות והרקיבו יין [א] והחמיץ תרומה ונטמאת
בהמה ונעבדה בה עבירה ושור עד שלא נגמר דינו
לפניו מאן שמעת ליה דאמר עד שלא נגמר דינו אין
וקתני חמץ ועבר עליו הפסח אומר לו הרי שלך לפניו
לא תימא להו ולא מידי: פירות והרקיבו אומר לו ה
פירות והרקיבו משלם כשעת הגזילה אמר רב פפא י
שהרקיבו מקצתן: **מתני'** הנתן לאומנין לתקן וקלקל
לחרש שידה תיבה ומגדל לתקן וקלקל חייב לשלם
לסתור את הכותל ושיכר האבנים או שהזיק חייב לש
ונפל מצד אחר פטור ואם מחמת המכה חייב: **גמ'**
אלא שנתן לחרש שידה תיבה ומגדל לנעץ בהן
ושיברן אבל נתן לחרש עצים לעשות שידה תיבה ומ
תיבה ומגדל ושיברן פטור מאי טעמא אומן קונה בשב
וקלקלו חייבין לשלם מאי לאו ידיהם להו עצים לא ע
מדקתני סיפא שידה תיבה ומגדל מכלל דרישא עצים
לה כיצד נתן לאומנין לתקן וקלקלו חייבין לשלם כג
תיבה ומגדל והכי נמי מסתברא דכיצד סתני דאין

עצים השתא אשמעינן עצים חייבין לשלם ולא
מבעיא אי משום הא לא איריא תנא סיפא לגלויי רי
לא תנא סיפא שידה תיבה ומגדל מכלל דרישא עצים

הגזול עצים פרק תשיעי בבא קמא

HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed

מִנָּה יִדְעִינָן. מֵאִי הוּא כְּתִיב בִּיה וּמֵאִי בְּעֵי לְמִיבִי וְלֹא אֶלְטְרִיק לִיה לְמִימֵר דְּפִטּוּר: **בְּמֵאִינֵו.** ^ו בְּעַל הַשְּׁטֵר לְשׁוּרֵף כָּל מַה שְׁאוּמֵר שֶׁכֵּן הִיא כְּמוֹ בִּיה וּפִיָּה פִּטּוּר: דְּר"ס בִּפְרָק מֵרִבּוֹה (לְעֵיל 97 עֵד:) גִּבִּי קִלְשִׁים שְׂחִיב כְּחֵמְרִיתוֹן כּו': **בְּצוּעֵה.** בְּזִמָּן יִשְׁוֹרוּ צו' שְׁעוֹת וְדִכּוּתָהּ בְּפִסְחֵים (דְּף י:) לֹא בִּדָק בְּמִזְן הַמוֹעֵד יִבְדֹּק לְאַחֵר הַמוֹעֵד: לְר"ש **חִיִּיב.** הֵאִי שֶׁשֶּׁרְפוּ לְשֵׁלם לְגִזְלֵן דְּמֵיחֵם דְּדִבְרֵי הַגּוֹרֵם לְמִמּוֹן הוּא שֵׁאֵם הִיא בְּעֵינֵי הִיא מַחְזִירוֹ גִּזְלֵן בְּעֵלְיוֹ פִּטּוּר דְּחֵמֵן לְעֵיל (97 עֵד:) גִּזְלֵן חֲמֵץ וְעֵבֶר עֲלֵיו הַפֶּסַח אֹמֵר לוֹ הִרִי שֶׁכֵּן לְפִינֵךְ

ועששו שאין צעין יחזיר דמיס
לבעליו. ונחמנן צפסח הוא דאמרינן
הכי משום דעיקרו כלומר תחלתו
ממון הי ועששו אע"פ שאינו שוה
לכלס גורס לממון הוא אצל צעטרי
דמעולם לא היה גופו ממון מי
שמעת ליה: מאן דדאין דינא דגרמי.
ר"מ היא (בהגחל צהר) [לקמן]
(דף ק:) מגזי ליה. מן הסורק כל
השטר שהרי גרמו להפסיד: ואכפיה
רפס לרב אשי. שטרק שטר צחירו
בילדמו: ואגזי מיניה. גוצינא
מעליא כל מה שכתבו צעטר: כי
כשורא ללמא. פרעון גמור מן
העידית כקורה זו הנצחרת משאר
קורות לתקן בה צורה ודיוקנאות:
שור שהמים. את האדם ומכרו עד
שלא נגמר דינו: מכור. ולא יסקל
צעדינן מימיה והעמדה צדין שהיה
שזין כלחד צפרק שור שנגזר
וה' (ב): הסחירו שומר לבעליו מוחזר.

ופטור שומר: דכ"ע אומרים באיורים
 הנאה כו'. ומתניתין דחמץ בפסח
 אפי' לרבנן: דהא כן. לרבנן אין
 אומרים אדמפלגני בשור לגבי שומר
 ליפלו נמי לגבי גזל חמץ ועבר עליו
 הפסח (א) אבל הכא בשור שהמית
 הוא דלמך אין מוחזק משום דלמך
 ליה האי איסור הנאה לאו איסור
 דלמי עליה ממילא הוא כגון חמץ
 בפסח אלא את קטליה בידיה
 שהצטוו לצ"ד דלא הוה גבאי אלא
 מעריקא ליה לאגמא כו' אבל סיפא
 דמתניתין דחאי רבי יעקב היא ולא
 רבנן דקמיין או שהיתה יוצאה לסיסל
 אומר לו הרי שלך לפניך: אשה
 רב חסדא כו'. רב חסדא ממד
 אמתני' דמיהו זה פלוגתא אחמץ
 בפסח לאוקמא למילתיה דטעמא
 דרבנן משום דאין אומרים באיורים
 הנאה הרי שלך לפניך: אי משכח
 להו. לגבי הישיבה: לא תימא
 לכו ולא מידי. משום דחדו דמשכחי
 תיובתא למילת: שיהי. ארזו
 של עגלה העשויה למרדכ נשים:
 והקדמו

אפ"ה חייב לשלם לימא מסייע ליה ^ט הנותן צמר לצבע ומגדל

ישיעא לכו וקמינ דנחמן כספא מרדו דאמרינן כסאורינא הנאה הרי שלך לפניך, אלא דכיל עמלא
הכא משום הכי אמרי רבנן אטו מוואר דא"ל כו' והואק דידים הוא סהביא לבי דיה, והאי
ליה, ועוד לרי יעקב וכו' וקמרינן דיו עז שור שלם כפניו, ומה לי אי אסדריהו יחילי הוי
מאוס דהויליב ל"ד בידים, והכי קאמר ליה לא הך יתא לזיליבו ל"ד אי בדי הוה מערקא
הוה ליה הוה קאמר דמחלא ל"ד בידים (סוה).

מסורת הש"ס

(א) ב"מ לה. (ב) נלעל
על: לקמן ק: פסחים ה:
ש"צ א ח כחצות פ.
לקמן ק (ד) [על מד]:
לעל [מה]. על:
כחצות (ד. ל.) (ו) [על ס.
ש"צ] ג י"ח ט"ח ב"ס
חוספתא ועמך ק"ב
(ח) נערוצין יא: לט:
(ט) לקמן ק (י) ב"ס גרס
השורץ לעל
(יא) ד"ה וצ"ל (ב) ועין
חוספתא ב"ב קע: ד"ה
זין. (ט) ד"ה ועוד.
(ג) ועין חוספתא כחצות
לא: ד"ה א"כ.

נורה אור השלם

וַיֵּדֶה כִּי יִחְטָא וְאִשָּׁם
וַיִּחְשֹׁב אֶת הַגּוֹלָה אֲשֶׁר
גָּזַל אוֹ אֶת הָעֶשֶׂק אֲשֶׁר
עָשָׂק אוֹ אֶת הַפִּקְדוֹן
אֲשֶׁר הִפְקֵד אֹתוֹ אוֹ אֶת
הָאֲבֵדָה אֲשֶׁר מָצָא:
וַיִּקְרָא ה' כֵּן

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה מכור וכו'
מיתת והעמדה צדין וכו'
בפרק שור שנגח. ג"צ סוף
דף מד ופ"ק דף יג:
(ב) ד"ה לאס כן וכו'
הפסח הס"ד ואח"כ מה"ד
אלא הכא:

הגהות הגר"א

[א] גמ' יין והחמיץ. רשום
קו על תיבת והחמיץ ונ"ב
והקרים:

רבינו חננאל

[illegible]